

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir

În zile de sărbători de sfinți e pregătire în cer pentru venirea Mea cu sfinții la voi, fiilor. Voi sunteți purtătorii de grijă ai cetății Mele cu voi și ai lucrului Meu din ea pentru slava Mea, că Mă slăvesc în cetate și stau la masă de cuvânt cu sfinții și cu oaspeții care vin adesea să-Mi întâmpine coborârea cuvântului Meu pe masă aici, și hrănirea cu el a celor ce se strâng din cer și de pe pământ la masa Mea cu voi.

Și iată, vine iute, fiilor, vine și se apropie numaidecât sărbătoarea îngerilor Mei și a căpeteniilor de peste îngeri, iar Eu, Domnul, ies în calea celor ce se pregătesc să vină în grădinile Mele de aici cu voi, ies, fiilor, și le presar pe cale spre Mine și spre voi îngerii cărărilor și sfinții ocrotitori, și aceasta fac Eu mereu pentru credința lor în lucrarea Mea cu voi, în cuvântul pe care îl așez pe pământ prin munca voastră cu Mine pentru slava aceasta a Mea cu voi, fiilor din cetate.

Așadar, binecuvântare rostesc peste calea și pașii și dorul celor ce vor călători spre voi, spre izvor. Și-i vom chema la masa de toamnă pentru ei pe cei adormiți, pentru care voi stăruți tot timpul la Mine ca să le fie gătită odihna și partea lor cu Mine și iertarea greșelilor lor din viața trupului, măi fiilor, și mare este această pomană pentru ei, și pentru voi odată cu ei, căci voi vă scrieți în cer înaintea Mea cu acest mare bine celor ce atât de mult așteaptă de pe pământ pentru ei.

O, fiilor, dar nu uitați, o, nu uitați și de voi, nu uitați de greșalele voastre ca să le curățiți de pe voi la vreme, și vă rog plângând, vă rog să vă pară rău din toată ființa de greșalele cu care mai mult sau mai puțin M-ați îndurerat, și mai ales să le pară rău unora dintre voi care puțin de tot au înțeles lucrarea cuvântului Meu cu voi, și spun la toți cei care cred, le spun așa:

Fiilor, fiilor, trebuie să vă vedeți greșalele, și apoi ștergerea lor dinaintea Mea, iar asta cere să fiți cu ochiul Meu în voi, nu cu al vostru, căci omul trage să fie de partea sa însăși, iar dacă din fire nu are umilință dătătoare de viață nu poate să-și aibă grijă de inimă, de templul Meu din om, în care ar fi să Mă lase să stau să-l cârmuiesc Eu pe om mereu, mereu, fiilor, pentru ca să înțeleagă omul taina Mea de azi, căci aceste laolaltă grădini aici au taina lor ascunsă în vremi, și pe care le-am descoperit-o la mulți servi de-ai Mei în timp, dar nu pentru ei le-am descoperit-o, ci pentru cei de azi ca să citească și ca să creadă împlinirilor și ca să înțeleagă, și apoi să lucreze și să păzească de lângă Mine și de jur împrejur aceste grădini și taina Mea cu ele, stând ei cu Mine pe pământ, iar Eu cu ei, și totul, totul este acoperit de taină, de taina raiului, taina petrecerii Mele cu sfinții.

O, fiilor, îngerii Mei vă fac poze mereu. Vedeți să fiți frumoși, ca Mine să fiți, ca să vă bucurați de voi când veți privi averea adunată la Mine, că rușinați vor fi cei ce n-au avut grijă de ei clipă de clipă pentru asemănarea lor cu Mine în viața petrecută pe pământ.

O, fiilor, când voi sunteți în valuri primejdioase și bat ispite spre voi, strigați-Mă ca Petru ca să Mă apropie să vă ajut, dar nu vă îndoiiți de Mine dacă Mă strigați, ci așteptați-Mă să vin, și nu disprețuiți durerile când vin. Ele sunt adevărate, iar bucuriile nu, fiilor, iar voi căutați dragostea, dar dragostea cea duhovnicească toți, căci ea nu moare niciodată, fiindcă ea lucrează viața, fructele vieții, și pe care le știți din Scripturi, și mai ales duioșia și blândețea, smerenia inimii și iertarea, fiilor. Iar dacă cineva ar fi să cadă, acela pierde mai întâi dragostea, și apoi darurile duhovnicești rând pe rând și nu-i mai trebuie dragostea Mea și-și face el dragoste din cele ce-l cad de la Mine pe el.

Iată, iată, vă fac trezire sfântă: ștergeți-vă dinaintea Mea cuvintele limbii, pe cele care vă învinuiesc și vă pândesc să vă facă durere, și pentru care diavolul așteaptă clipa să le împlinească în dauna vieții sufletelor voastre, căci viața sufletului e fără de sfârșit, și poate fi cu durere veșnică, cu lacrimi veșnice, o, și de aceea aveți grijă să luați dinaintea Mea învinuirea diavolului pentru cele scăpate de limba voastră și prielnice lui apoi.

O, nu grăiți nici în gând, nu grăiți nesocotit! E primejdios, fiilor, căci scris este: «*Fiecare pasăre pierde pe limba ei*». Se cunoaște când e Dumnezeu și când e omul la cârma vieții lui. Inima, templul Duhului Sfânt, când este jefuit acest templu este răsturnat Domnul de pe tronul Său din trupul omului și-și cârmuiește omul singur simțirea, gândirea, vorbirea și faptele acestora. Când stai față în față cu un așa trup de om, ce trebuie să faci dacă ești cu Dumnezeu? Trebuie să stai de vorbă cu Domnul în toată vremea când omul este el față în față cu tine dinăuntru lui. Stai țintă spre Domnul cu toată ființa ta și întărește înăuntru tău veghea pentru tine ca nu cumva să te vatâmi, să te temi, să slăbești cu duhul și să-ți pierzi răbdarea cea sfântă și sprijinul din cer.

Fiilor, fiilor, vedeți să nu vă pierdeți credința din pricina nedragostei. Vedeți că trufia este dușmanul de moarte al dragostei de Dumnezeu și de frați, căci din pricina acestui păcat urât au căzut de la Mine cei ce s-au jucat cu acest păcat pedepsitor peste neamul creștinesc între frate și frate, între om și Dumnezeu. Omul își face rost de greșeli, și apoi de trufie, de suflet rece și vârtos, de minte tulbure și îngroșată și pierde subțirimea Duhului, prin Care el vede și se vede.

O, fiilor, când nu mai aveți dragoste, e din pricina păcatului trufiei, și atunci să știți că aveți acest păcat în voi. Din cauza nemulțumirii și a cărtirii au fost pedepsiți fiii lui Israel și s-au rătăcit învățându-se în loc patruzeci de ani spre țara izbăvirii promisă lor de Mine. O, și tot din cauza nemulțumirii cea de la neascultare au căzut în rătăcire de pe cale toți cei care au făcut ca fiii lui Israel, ca aceia care s-au răzvrătit asupra căpeteniei de la Mine lor și au mers necălăuziți și n-au mai ajuns spre locul unde călătoreau, și au visat spre înapoi în Egipt, și apoi au pierit căzând pe cale în pustiu.

O, Israele, o, Israele de demult, ce mult M-am aplecat ca să te eliberez din robia celor de neam străin! Ce mult M-am aplecat, ce mult! O, și ce mult M-ai aplecat tu apoi! Te-am încântat cu bomboane ca să te ajut să te desprinzi de robie și ca să vrei să te întorci la Domnul Dumnezeul tău și să-I aduci mărire și ascultare apoi, și ca să nu mai pierzi casa și țara și neamul și să cazi iarăși rob la străini. Tu însă n-ai voit să te bucuri, și te-ai întristat și ai cărtit și M-ai judecat că te-am scos din Egipt, și ai lovit cu ocară căpetenia ta și ai voit iarăși cu străinii. Te-ai crezut meritos, și ai ridicat pretenții, o, și ai fost pedepsit pentru aceasta, că te-ai înghițit pământul pe cale și n-ai mai ajuns acasă, în pământul părinților tăi, și nici înapoi în Egipt. O, și ce bine îți era să fi fost deștept, dar n-ai fost, și ai murit răzvrătit, a murit tot neamul fiilor lui Israel ieșit din Egipt, și numai doi au rămas din ei și Mi-au dus ei poporul în țara Canaanului, iar îngerul Meu Mihail a stat pe cale înaintea lor cu îmbărbătarea, cu cei născuți pe cale, cu cei mici.

O, poporul Meu cel de azi, o, fiule, omul are atâtea păcate prin care poate să-L piardă pe Domnul de peste el, și pe el de Domnul, iar nepăsarea lui crește cu fiecare păcat, că asta face păcatul, îl îngroașă pe om să nu mai simtă, să nu se mai simtă pe sine ca să se ridice când cade și să se scuture de păcat. O, nu mai ești cu Mine, ești cu lumea, cu drumurile lumii în casa ta, în ochii tăi, și umbli ca lumea, umbli pe unde umblă lumea, umbli stând în casă, o, și nu mai ești cu Dumnezeu, ești cu lumea, că diavolul a știut cu ce să te atace și să te facă vinovat, iar pe Mine nu M-ai ascultat când te-am rugat să ieși din lume și să nu aduci lumea în casa ta, în viața ta și să nu-i privești fața și lucrarea ei, că dacă nu ascuți te îmbolnăvești, iar boala ta se numește lume, duhul lumii se numește.

Fiilor, fiilor, cel ce are acțiunile sale pe lângă ale Mele cu el și pentru el, acela vrea și merge pe două cărări, și unul ca acela merge cu doi pepeni într-o mână, cu trei, patru câteodată, că așa e omul deprins, să facă el, să poată el, să vrea el, și nu-i place să aibă peste el o mână vindecătoare din partea lui Dumnezeu, și așa se alege omul cu cele ce lucrează el, căci își ia singur. Eu, Domnul, am avut de suferit mereu de la tot omul nesupus lui Dumnezeu. Știu și văd că omul nu poate să Mă lase pe Mine să pot Eu pentru el cum voiesc Eu, dar iată, așa se pierde omul, și așa a voit și în rai, a voit să poată el, să fie liber de Dumnezeu a voit, ba chiar și de îngerii lui Dumnezeu, și iată, nu poate omul să-L lase pe Dumnezeu să-i cârmuiască pașii și faptele, iar Eu, Domnul, nu Mă pot da pe mâna lui, fiindcă Eu sunt Dumnezeu de șapte mii de ani, de două mii de ani, și omul n-a izbutit nimic pentru viața sa de unul singur, decât spre irosirea vieții lui.

O, puțini vin de dragul lui Dumnezeu cu inima din ei, și aceia pot cu Domnul pe tot drumul vieții lor. Altfel de venire după Domnul nu te ține până la capătul vieții cu Dumnezeu, că te trag înapoi plăcerile care te ispitesc ca să le iubești, ca să le dorești, și care umblă la inima ta ca să te slăbească spre ele.

O, aveți grijă, fiilor, să nu vă căinați unii la alții cu nemulțumiri pe calea voastră cu Domnul așa cum au făcut fiii lui Israel, că, fiți atenți, cuvântul odată rostit cu gura este luat de diavol ca păcat al nemulțumirii și vă pândește apoi să vă pice prin înseși cuvintele voastre împărțite în părți. Eu însă vă învăț în zi de sărbătoare de sfinți să ștergeți dinaintea Mea tot ce vă învinuiește la Dumnezeu, și fiți unii altora apoi izvor de credință, măi fiilor. Că iată, mucenicul Meu Dimitrie a întărit credința celor credincioși din vremea aceea și n-a slăbit-o în ei. Și chiar dacă el primise rang mare înaintea împăratului vremii, dar fiind creștin în taină, o, n-a putut să facă nimicire peste cei ce erau creștini, ci s-a mărturisit pe el însuși creștin și a întărit pe cei credincioși în faptele credinței, și a mers apoi între sfinții Mei prin moarte pentru Hristos și este viu și lucrează dintre cei vii, și vin sfinții cu Mine când vin Eu în cetate cu râul Meu de cuvânt.

Îi este dor de voi ucenicului Meu, fiilor, iar Eu îi dau lui intrare la masa Mea cu voi. Pace ție, mărturisitorul Meu! Iată cetatea Mea, iată poporul Meu cel credincios!

— *Mă închin aici înaintea Ta și înaintea lor, Doamne, în ziua mea de serbare, și sunt cu sfinții în venirea Ta. Le spun lor, din cetatea Ta cu ei le spun lor să aibă grijă de credință și să-și dovedească ei credința ori de câte ori au de ales între Tine și ei, că eu am ales în clipa de cumpănă, căci fângăduința mea a fost dragostea mea pentru Tine și Te purtam în taină ca dragoste a vieții mele, iar când a venit ziua să-mi mărturisesc iubirea ce-Ți purtam i-am ajutat pe mulți în credință, căci am rămas cu Tine și l-am respins pe împăratul cel vremelnic și atât de lipsit de vedere și de minte, Doamne. Acum eu lucrez cu Tine, în slujba Ta lucrez, pentru lucrarea Ta de azi lucrez și eu, și-Ți mulțumesc că m-ai ales să-Ți fiu de sprijin și azi, și să le fiu de ajutor aici celor ce-Ți poartă cuvântul și mersul, o, și fericii sunt și vor fi cei care știu să asculte de ei, să ia de la ei, să creadă ca ei, că așa lucrând, nu se vor clătina, și vor fi ei bucuria Ta. Amin.*

— O, fiilor, se mângâie sfinții când vin la voi cu ei. Mă mângâie și Eu, și voiesc să vă am de mângâiere pe voi. Voi sunteți ce sunteți prin lucrarea cuvântului Meu, și e mare cinste să aibă omul ce aveți voi. V-am dat vouă această cinste, ca prin ea să aveți trecere unul spre altul cu tot lucrul Meu, numai să nu le luați din mână cârma celor ce vă au în grijă spre Mine, că pe ei i-am așezat pentru mersul Meu cu poporul și pentru popor. O, aveți grijă să nu le-o luați înainte în dreptul celor ce sunt de lucrat între Mine și voi, între voi și voi, măi fiilor. Ei suferă mult și suspină mult în plânsul inimii neștiut, și cu care ei se ascund sub zâmbetul cel de pe față, ca să poată poporul Meu pe calea vieții.

Fiilor, am la masa Mea de azi cu voi un suflețel adus de îngeri la Mine acum patruzeci de zile, și-i dau lui mângâierea să stea în ziua aceasta la masă cu Mine și cu voi, că suferința

lui s-a suit la Mine în numele multor greșeli ale celor de pe lângă el în vremea lui din mijlocul poporului Meu cel mai apropiat, iar acum îi pregătesc mângâiere lui, iar voi să știți de el și să vă mângâiați pentru el, pentru locul lui între cei slujitori veniți la Mine dintre cei ce au lucrat înaintea Mea credința și iubirea lor, dar și ale poporului cuvântului Meu în vremea lor de pe pământ.

O, binecuvântată să fie gătirea sărbătorii îngerilor și strângerea laolaltă aici a celor ce doresc după Mine și după voi și după grădinile Mele cu voi, fiilor care vă am de sprijin! Binecuvântată să le fie calea și călătoria lor pe cale spre izvor!

Binecuvântați să fiți voi, și tot ce veți lucra și toată sărbătoarea îngerilor, și totul va fi minunat, și multă mângâiere vor lua cei din cer și cei de pe pământ adunați la serbare, și mult va fi frumosul sărbătorii îngerilor Mei!

O, pace vouă! Pace în voi și între voi! Pace între voi și Mine, că aceasta vă este lucrarea, aceasta, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26-10/08-11-2019